

Svante Beckman

Ålderdomsbrott

Porträtt av författaren som gammal hund

Innehållsförteckning

Förord

Ilskan panschis

Jag heter Svante

Glad

Fötter

Glömda saker

Vakna till

Gammal hund

Bokflod

Detta formade mitt liv

Bekantskap sökes

Likna pappa

Förbjuden frukt

Jag diskar inte

Ny granne

Linas matkasse.se

Mammas självbiografi

Bladet för munnen

Sjåpa sig

Näsan på sommarlov

Gamla stan

Öron näsor

Generad

Jag åker hiss

Lycklig barndom

Olrogs princip
Tur
Halvårsmänska
Örat på sommarlov
En död bror
Hoppsan
Drömmar
Hässelby Strand
Påskdröm
Göra skada
Karriär
Min handledare
Sexliv
Jag röker inte
Kant och jag
Hobby
Byggenskap
Lovande
Folkskolegrabbar och jag
SAOL
Lösa skruvar
Ålderdomsbrott 1
Ålderdomsbrott 2
Ålderdomsbrott 3
Åldringstips i sten
Hänga läpp
Folkskola
Posthum egendom
Självrespekt

Pianolektioner
Sen pubertet
Filosofi
Pappas självbiografi
Nikotin
Glenn över sjö och strand Strömberg ur fjärran
Ordinärt själsliv
Hästkarlar
Dekoration
Eftermäle
Klaffar
Ont blod
Sjunga
Prioriterad sittplats
Visdom
Covid -19
Värdelös visdom
Glad panschis
Innehållsförteckning

Förord

Djupsinne, värdighet, åthävor och boskapsmentalitet
har jag - som många andra - svårt att tåla
åtminstone i poesi

Skarpsinne, humor, enkelhet och originalitet
är -å andra sidan - svårt att snyta ur näsan
även om man har en lika stor kran som jag

Vad som ska räknas till åthävor är svårt att säga
Man kan knappast leva - än mindre tala till andra
om man inte är beredd att åthäva sig en hel del

Skorna måste man ju - hur som helst - polera

Ilskan panschis

Missnöje, vrede, besvikelse, grämselse, bitterhet, ånger...
Det passar sig inte!

Tjutande hopar av panschisar driver inte runt på gatorna
med järnrören i högsta hugg och skriker:
Hämnd för mina år!

De driver runt på kontinenten och super om nätterna!

Lite ruelse och ödmjukhet är på sin plats!
Lite avklarnad tacksamhet för allt som livet gav!
Lite värdighet och visdom!
Gör inte bort dig inför barnbarnen!

Förlika er gärna med er själva, med ödet, livet, läget,
vädret, farsan, smärtan, Gud – med vad fan ni vill!

Dra inte in mig i det där!

Jag heter Svante

Bland sågverksarbetare i Norrland
var, enligt Eyvind Johnson, *svanten*
den sista slatten i en brännvinsflaska
Det tyckte jag lät futtigt

Jag visste ju att *Svantevit* var namnet
på en mäktig gammal vendisk gudom
med fyra ansikten på huvudet
Han kunde se åt alla håll på samma gång

På Rügen stod hans tempel kvar
långt in på 1100-talet
Det är från Svantevit jag fått talangen
att se på tingen ifrån många håll

Men nu - som gammal - verkar det okej
ja, till och med poetiskt helt korrekt
att dela namn med bottenskylan
i en flaska renat

Glad

Jag har varit hemifrån ett tag
Vem vet var jag har hållit hus
Nu är jag hemma igen

Glädje, infall, arbete, energi
virvlar genom ovana leder
Dagarna räcker ingenting till

Fötter

Jag kan visa framfötterna om det behövs
Bakfötterna skulle jag aldrig drömma om att visa

Så illa känns jag vid dem
att jag ibland inbillar mig att dom inte finns

Att jag numera kan vidgå min vrede
skulle en terapeut förmodligen betrakta som ett framsteg

Det skulle aldrig falla mig in att gå i terapi
med såna fötter!

Glömda saker

Fram skrida de, yrvaket blinkande
en efter en ur skuggornas vrår
saker jag glömt både väna och stinkande,
upphetsat vinkande, kinkande, trugande
barnsliga, ljugande,
talträngda gäster i sena år

Nu har jag inte tid med mitt förflutna
Helst ville jag att dessa oinbjudna
kröp tillbaka in i sina tysta vrår
som tomtenissar efter julen brukar

Om si så där en tio år
får jag kanske tid att lyssna på dem